

« ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΔΗ »

Στη νεοελληνική λογοτεχνία του Μεσαίωνα και της Αναγέννησης συναντούμε το θέμα της ευχής των αγαπημένων προσώπων να είναι μαζί και στον Άδη. Αυτή η επιθυμία εκφράζεται στα κείμενα που ακολουθούν. Το πρώτο προέρχεται από το δημόδες ερωτικό μυθιστόρημα του 13ου αιώνα (περ. 1270) “Βέλθανδρος και Χρυσάντζα”. Το δεύτερο, από το περίφημο έμμετρο μυθιστόρημα του Γ. Χορτάτζη “Ερωφίλη” (γύρω στο 1595-1600).

Βέλθανδρος και Χρυσάντζα

“Ας σφάξω την καρδίτσα μου, ας συνδαπτώ μετά σου,
συναποθάνω μετά σου κι εις Άδην συγκατέβω,
παρού να ζήσω επώδυνα τον άπαντά μου βίον”,
λέει η Χρυσάντζα, όταν νομίζει νεκρό τον αγαπημένο της.
Βέλθανδρος και Χρυσάντζα, στ. 1177 - 1179.

Γιάννης Τσαρούχης, α) Βέλθανδρος, β) Χρυσάντζα (1987).

Ερωφίλη

“Μα να ’ρθω τάσσω σου κι εγώ στον Άδη μετά σένα
δούλη σου πάλι ναμ’ εκεί κι αγαπημένη νένα”,
λέει η παραμάνα στην Ερωφίλη, όταν τη βλέπει νεκρή.
Γεωργίου Χορτάτζη, Ερωφίλη, Πράξις Πέμπτη, Σκηνή Πέμπτη.

Γιάννης Τσαρούχης, Σκηνή από την Ερωφίλη (1934).

ΑΣΚΗΣΗ

Να αναζητήσετε τους στίχους του κειμένου της Άλκηστης στους οποίους διακρίνετε ομοιότητες με τα παραπάνω κείμενα.